वादयाञ्चक्रिरे ढक्काः पणवादध्वनुर्हताः। काहलाः १४ सर्गः
पूरयाञ्चक्रुः पूर्णाः पेराश्च सस्वनुः ॥ ३ ॥

वादेत्यादि। ढक्कावादयाञ्चक्रिरे वादितवन्तः ढक्कावादका जं०म०
इत्यर्थः वदेर्हेतुमण्यन्तात् आमि अयामन्तेत्ययादेशः आम्र
त्ययवदिति कृञोऽनुप्रयोगस्यात्मनेपदणिचश्चेति आम्प्रत्ययादा
त्मनेपदस्य विहितत्वात् पणवाः वाद्यविशेषाः हताः पाणविकै
स्ताडिताः दध्वनुर्ध्वनिताः काहलाः गोशृङ्गसंस्थानाः पूरया
ञ्चक्रुः पूरितवन्तः पूरिआप्यायनइति चौरादिकस्योदात्तेत्ततो
रूपं पेराः खरमुखाकाराः पूर्णामुखमरुता सस्वनुः फणाञ्च
सन्नानामिति लिटि एत्वविधानस्य विकल्पितत्वात् नैत्वं ॥ ३ ॥

वादयामित्यादि। केचित् ढक्काः वादितवन्तः वदेर्ञिः र्ञिजादी भ०
त्यादिना त्यान्तत्वादाम् भ्वस्कृन्नामइति कृञोऽनुप्रयोगः पणवा
वाद्यभेदाहतास्ताडिताः सन्तोदध्वनुः शब्दञ्चक्रुः केचित् काहला
मुखमारुतैः पूरयाञ्चक्रुः चुरादेः पूरधातोरूपं पूरीयङ् पूर्त्तौ
पूरक्चेति चकारात् पूर्त्तौ हस्वत्रितयदीर्घा स्यात् धुस्तूरकुसुमो
पमा। शुद्धताम्रमयी मध्यशुषिरा काहला मतेति नाट्यदर्पणे
पेराः खरमुखाकाराः मुखमारुतैः पूर्णाः सन्तः सस्वनुः शब्द
ञ्चक्रुः स्वनमिशब्दे स्वनण् चकारात् शब्दे णित्वात् फणादिः
तृफलेत्यादिना विभाषया अतएत्वं खिलोपश्च तदभावपक्षे
रूपमिदं ॥ ३ ॥